

Sygn. akt VI Ka 1471/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Aleksandra Mazurek

protokolant: p.o. protokolant sądowy Agnieszka Karpińska

przy udziale prokuratora Teresy Pakieły

po rozpoznaniu dnia 9 stycznia 2017 r. w Warszawie

sprawy B. P., syna W. i S., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 14 września 2016 r. sygn. akt IV K 924/14

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. J. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem opłaty za drugą instancję oraz pozostałe koszty sądowe za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VI Ka 1471/16

UZASADNIENIE

B. P. został oskarżony o to, że w dniu 13 września 2014r. w W. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że w stanie nietrzeźwości- 0,35 mg/l, 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem marki T. nr rej. (...), tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi- Południe w Warszawie wyrokiem z dnia 14 września 2016r. w sprawie o sygn. akt IV K 924/14 oskarżonego B. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym że ustalił, iż kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej tj. ul. (...) w W. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15,00 (piętnastu) złotych. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) od dnia 13 września 2014 r. do dnia 14 września 2016 r. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. J. tytułem pełnienia funkcji obrońcy z urzędu kwotę 612,00 (sześćset dwanaście) zł, którą to kwotę należy powiększyć o podatek VAT. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od

oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000,00 (jeden tysiąc) złotych tytułem kosztów sądowych, w pozostałym zakresie zwolnił oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając go w całości na korzyść oskarżonego. Obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie, że wszystkie wyniki badań alkoholu w wydychanym powietrzu potwierdzały pierwszy z nich, a przejawiało się to w naturalnym spadku zawartości alkoholu, podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że badania na komisariacie (...) W. (...) na ul. (...) nie wykazały w ogóle, aby oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu czy też w stanie nietrzeźwości, a ponadto oskarżony na kolejne badania nie został przewieziony do najbliższego komisariatu policji a do komisariatu położonego w dzielnicy W. W., co w konsekwencji doprowadziło do uznania, że za wiarygodne należy przyjąć w niniejszej sprawie jedynie badania urządzeniem A. w chwili zatrzymania oskarżonego oraz chwili jego badania na komisariacie W. W.; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie, że oskarżony wskazywał, że nie zgadza się z wynikami i prosił o badanie krwi w najbliższym szpitalu przy ul. (...), co w konsekwencji doprowadziło do uznania, że za wiarygodne należy przyjąć w niniejszej sprawie jedynie badania urządzeniem A.. Obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu celem ponownego rozpoznania, ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie niniejszych rozważań należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy. Ustalenia faktyczne oparte zostały na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, ocenionego z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Słuszny jest wniosek co do winy oskarżonego B. P., zaś wymiar kary należy uznać za adekwatny do jej stopnia oraz społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy podziela ocenę wyjaśnień oskarżonego B. P. dokonaną przez sąd I instancji. W toku składania wyjaśnień oskarżony tłumaczył stwierdzone u niego w trakcie policyjnej kontroli stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, spożyciem 50 kropeł (...). Istnieje pewna sprzeczność ze złożonymi przez oskarżonego wyjaśnieniami zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i przed sądem a protokołem przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 4). Z protokołu badania wynika bowiem, że B. P. oświadczył, iż spożywał piwo o godzinie 15:30 w ilości 330 ml. Podał również, że bierze leki, lecz nie podał jakie. Co więcej badany nie żądał ponownego badania stanu trzeźwości, badania krwi oraz nie zgłaszał uwag do prawidłowości zabezpieczenia ustnika. Badanie trzeźwości wykonane bezpośrednio po zatrzymaniu B. P. dało następujące wyniki: I pomiar 0,35 mg/l, II pomiar 0,32 mg/l oraz II pomiar 0,35 mg/l. Następnie oskarżony został przewieziony na (...) ul. (...) celem potwierdzenia wyników badania. Jednak oskarżonemu po wielu próbach nie udało mu się wydmuchać ilości powietrza wystarczającej do badań. Funkcjonariusze przewieźli więc oskarżonego na (...) W., gdzie wykonany pomiar wykazał odpowiednio 0,26 mg/l, 0,24 mg/l oraz 0,20 mg/l.

Funkcjonariusze Policji przeprowadzili postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Nie ma racji skarżący podnosząc, że badanie na komisariacie (...) W. (...) na ul. (...) nie wykazało w ogóle, aby oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu czy też w stanie nietrzeźwości. Z zeznań policjanta prowadzącego czynności T. P. wynika, że badania tego nie udało się przeprowadzić, być może z powodu awarii urządzenia do badania stanu trzeźwości. Przebieg wszelkich podjętych tego dnia czynności z udziałem oskarżonego został szczegółowo opisany w notatniku służbowym policjanta dokonującego kontroli T. P. oraz protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości. Nie ma nigdzie wzmianki o tym, że B. P. wnioskował o poddanie go badaniom krwi na obecność alkoholu. Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby kwestionować prawdziwość znajdujących się w aktach sprawy dokumentacji. Okoliczność, iż oskarżony został przewieziony na badanie do dwóch różnych komend Policji, nie poddaje w żaden sposób w wątpliwość jego pierwszych wyników. Nie ma powodów, aby kwestionować prawdziwość zeznań świadka T. P.. Zdarzenie z udziałem

oskarżonego B. P. było dla zatrzymujących go funkcjonariuszy rutynową czynnością wykonywaną na co dzień w ramach obowiązków służbowych.

Niezależnie od tego, czy oskarżony spożył wskazaną ilość kropli (...) wraz z piwem, czy też sam tylko (...), wnikliwa analiza przedstawiona przez biegłego toksykologa, prowadzi do uznania, że wskazywane przez oskarżonego okoliczności stanowią wyłącznie przyjętą przez niego linię obrony. Biegły uznał bowiem, że spożycie piwa o objętości 330 ml oraz 50 kropli (...) przy uwzględnieniu parametrów antropometrycznych B. P. pozwala na osiągnięcie maksymalnego teoretycznego stężenia alkoholu we krwi na maksymalnym poziomie równym 0,23 promila. Zatem ilość spożytego przez oskarżonego alkoholu w deklarowanej ilości oraz opisywanych okolicznościach nie korelują z wynikami badań analitycznych. Oskarżony musiał spożywać więc znacznie większą ilość alkoholu w postaci piwa lub/i (...) lub też inny alkohol, w innych okolicznościach niż deklarowane. Sąd Okręgowy podziela w pełni wnioski biegłego, który jest specjalistą w dziedzinie toksykologii. Przedłożoną przez biegłego opinię należy uznać za pełną, jasną i wyczerpująco odpowiadającą na zadane pytania.

Z powyższych przyczyn winę B. P. uznano za bezsporną, zaś prezentowaną przez niego wersję wydarzeń za niewiarygodną. Wymierzona przez Sąd Rejonowy kara jest adekwatna do stopnia winy i współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Za wystarczającą do spełnienia celów kary należało uznać karę grzywny w ustalonej przez sąd wysokości. Sąd prawidłowo uwzględnił okoliczność łagodzącą, tj. stosunkowo niewielkie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu. Wymiar kary grzywny uwzględnia ponadto sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, nie przekraczając jego możliwości finansowych. Prawidłowo określony został również orzeczonej względem B. P. zakaz prowadzenia pojazdów. Roczny okres jest minimalnym okresem obowiązywania zakazu, którego orzeczenie jest obowiązkowe w tego rodzaju sprawach.

Sąd Okręgowy zasądził na rzecz obrońcy z urzędu adw. A. J. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT, która to kwota jest zgodna z § 4 ust. 3, § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Sąd nie znalazł podstaw, aby zwolnić oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Wysokość opłaty zasądzonej na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego została ustalona na podstawie art. 8 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.